

Hüseyinî Nefes

[♩ = 72] Ben bu meclis ler de ib ret ler gör —

SOFYAN

dü — m al lah dü — m al lah u yur dumu ya — n di — m

be — n ^{ne/er} a — yan gör — dü — m a — l lah dü — m kal bi — mi nur

i — le — bo — yan — mış — gör — dü — m al lah dü — m al lah

Mu ham me din kö — sü — ça — lı — nır — bun — da — a — l lah

ol ser ve rin i — s mi — ^{ya/er} d o lur — bun — da —

- 1 Ben bu meclislerde ibretler gördüm
Uyurdum uyandım ben iyan gördüm
Kalbimi nur ile boyanmış gördüm

Nakarat

«Muhammedin kösü çalınır bunda»
«Ol serverin ismi yad olur dilde»

- 2 Yürük değirmenler gibi dönerler
El ele vermişler Hakka giderler
Gönül kâbesini tavaf ederler

Nakarat

«Muhammedin kösü çalınır bunda»
«Ol Serverin ismi yad olur dilde»

- 3 Hep turnalar gibi yüksek uçarlar
Kanadile halka rahmet saçarlar
Abı Kevser şarabından içerler

Nakarat

«Muhammedin kösü çalınır bunda»
«Ol Serverin ismi yad olur dilde»

- 4 Derviş Yunus gör ne hal oldu sana
Bu ateşin aşkı dokunur cana
Aklını başına devşir divane

Nakarat

«Muhammedin kösü çalınır bunda»
«Ol Serverin ismi yad olur dilde»

Yunus Emre

Hacı Bektaş Veli'nin müritlerinden (Tapduk Baba) nın dervişidir. Hicri 707 de tarikate girdiğini kendisi söyleyor. Sekizinci asırda vefat eden ve Porsuk nehrinin Sakaryaya döküldüğü yerdeki (Sarıköy) karyesinde gömülen bu büyük türk halk şairinin mufassal tercemei hali Profesör Köprülü zade Mehmet Fuat Beyin (Türk edebiyatında ilk mutasavvıflar) isimli kitabında yazılmıştır.